

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 289/2020
30.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Животића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 50К. 519/16 од 17.10.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-956/19 од 21.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Животића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 50К. 519/16 од 17.10.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-956/19 од 21.01.2020. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу 50К. 519/16 од 17.10.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од две године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваки започети 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинско правном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-956/19 од 21.01.2020. године, по службеној дужности, а поводом жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, преиначена је пресуда Основног суда у Пожаревцу 50К. 519/16 од 17.10.2019. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног АА за извршено кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става

1. КЗ за које је наведеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 2 године, док су жалбе одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Станислав Животић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да „Врховни касациони суд у Београду првостепену и другостепену пресуду укине у целини, те да окривљеног ослободи одговорности да је извршио кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика РС“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је правноснажним пресудама прекорачена оптужба, јер је окривљени оглашен кривим што је у периоду од 24.10.2007. године до 21.01.2008. године у намери да себи прибави противправну имовинску корист довео у заблуду ББ из ..., представника оштећеног предузећа „ВВ“ д.о.о. ... (који није могао бити овлашћени представник оштећеног предузећа, нити оснивач истог с обзиром не неспорну чињеницу да се из потврде Агенције за привредне регистре БЦ ../2017 од 30.03.2017. године види да је ГГ, а не ББ у периоду од 01.01.2007. године до 13.03.2013. године био оснивач и директор оштећеног предузећа...).

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Супротно ставу браниоца окривљеног да је побијаним пресудама прекорачена оптужба, Врховни касациони суд налази да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредби кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да није прекорачена оптужба, а овог с тога што у конкретном случају, чињенични опис предметног кривичног дела (члан 208. став 3. у вези става 1. КЗ) у изреци правноснажне пресуде ни једном речју није измењен у односу на чињенични опис из оптужног акта Основног јавног тужиоца у Пожаревцу КТ бр. 407/14 од 06.09.2016. године, који током поступка није мењан. Изложеним наводима захтева се у суштини не указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, већ на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, а која није законом дозвољен разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оценио као неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да првостепени суд није одлучио о трошковима поступка, чиме је повредио одредбу члана 441. став 4. ЗКП.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, у изреци побијане првостепене пресуде Основног суда у Пожаревцу 50К 519/16 од 17.10.2019. године, која је у погледу одлуке о трошковима, односно у непреиначеном делу потврђена од стране Апелационог суда у Крагујевцу пресудом Кж1-956/19 од 21.01.2020. године, стоји да се окривљени обавезује да накнади све трошкове кривичног поступка, колико исти буду изнели, а о којима ће суд одлучити посебним решењем у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да је окривљени обавезан да на име паушала плати у корист буџетских средстава Основном суду у Пожаревцу износ од 15.000,00 динара, такође у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Имајући у виду изреку правноснажне првостепене пресуде, произилази да је суд одлучио о трошковима кривичног поступка, у смислу члана 262. ЗКП и члана 261. став 3. ЗКП.

Одредбом члана 262. ЗКП прописано је у ставу један да у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди ће се одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а у ставу два истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова посебно решења о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Имајући у виду напред наведено, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у делу који се односи на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац нумерише и повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, а која повреда је законом дозвољен разлога за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, напред наведену повреду закона бранилац обралаже наводима да нижестепени судови на основу спроведеног доказног поступка нису утврдили нити дали ваљане разлоге о једној од одлучних чињеница у овој кривичној ствари; да су нижестепени судови искључиво и само из чињеничног описа изреке првостепене пресуде закључили да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела превара, а ово због тога јер чињенично образложени наводи пресуде нижестепених судова не садрже опште разлоге како су то нижестепени судови утврдили и доказе на основу којих је то утврђено; да нижестепени судови уопште не дају разлоге и оцену доказа како и на који начин је окривљени предузетим радњама учинио кривично дело... чиме у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Поред наведеног, бранилац окривљеног нумерише и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног оспорава погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП наводима којима препричава исказ судског вештака Снежане Шербановић, цитира писани налаз и мишљење вештака везан за менице, даје сопствену оцену изведеног доказа, затим цени исказ ББ саслушаног као представника оштећеног предузећа. Износећи своју оцену налаза и мишљења судског вештака наводи да је исти погрешан, противречан сам себи, околностима о којима је вештачено нејасан, те да је затражено од стране одбране да се уради допунско вештачење, а које је суд одбио као доказни предлог. Даље се наводи, да је првостепени суд одбијао све доказне предлоге браниоца окривљеног током овог кривичног поступка због чега првостепени суд није могао на поуздан и релевантан начин да у овој кривичној ствари потпуно утврди чињенично стање.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 440. ЗКП, односно погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи и да је у овој кривичноправној ствари одржан главни претрес 17.10.2019. године када је поступајући судија поводом захтева за изузеће присутног заменика ОЈТ-а Александра Лазовића који је поднет на истом главном претресу, донела одлуку да се главни претрес наставља, а да ће захтев за изузеће доставити надлежном ОЈТ-у на одлуку и то тек након овог главног претреса дана 17.10.2019. године када је исти и завршен, те да је до завршетка тог главног претреса све време био присутан заменик ОЈТ-а Александар Лазовић који је дао и завршну реч, присуствовао изрицању и објављивању пресуде, чиме је по ставу одбране, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Међутим, напред наведеним наводима, по ставу Врховног касационог суда бранилац окривљеног у суштини оспорава процесне претпоставке за одржавање главног претреса и с тим у вези повреде одредби члана 37. – 42. ЗКП, а које повреде, сходно члану 485. став 4. ЗКП, нису законом дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио као недозвољен

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић